

[Ministeren for Grønland.]

son stillede mig, at efter min bedste overbevisning må jeg fortolke bestemmelsen i § 11 i sammenhæng med det, der står i § 1, stk. 8, og derfor skulle der ikke være tale om nogen mislyd på dette område. Men foranlediget af det stillede spørgsmål vil jeg naturligvis få det nærmere undersøgt og vurderet og lade udvalget tilflyde resultatet af de overvejelser, vi vil gøre os.

Hr. Berglund stillede mig også et spørgsmål, som går på bemærkningerne. Det er det afsnit i bemærkningerne, der tager sigte på det tilfælde, at kyststaten ikke selv er i stand til at opfiske det, som man ud fra biologiske vurderinger mener det er forsvarligt at opfiske. Om hele dette problem vil jeg gerne sige, at det ligger sådan – det kan så også være et svar på de tanker, som hr. Steen Folke gjorde sig her på talerstolen for et øjeblik siden – at i forbindelse med udvidelsen af fiskerigrænserne til 200 sømil har man på havretskonferencen i FN, det vil sige i et meget, meget, meget bredt, i virkeligheden et universelt, internationalt forum drøftet hele denne problematik. Man er nået frem til, at i den udstrækning, kyststaten ikke selv er i stand til at opfiske det, der er forsvarligt efter biologernes opfattelse, nå ja, da er det både rimeligt og rigtigt i en verden, der sulter, at andre lande får chancen for at fiske inden for det forsvarliges grænser. Det er det, der ligger heri.

Jeg kan sige til hr. Berglund, som i øvrigt stillede spørgsmål om rejekvoteringen, at det er et spørgsmål, man i øjeblikket drøfter, jeg tror på Tenerife, i den internationale fiskeriorganisation ICNAF. Der drøfter man dette spørgsmål om kvoteringen af det, der er så vigtigt for Grønland – det vil jeg gerne give ret i – nemlig rejer, og det er altså også i et internationalt forum, man forsøger at tale sig til rette om disse ting. Jeg kan kun sige, at i den situation, vi befinder os i inden for ICNAF, og med resultaterne fra den nordøstatlantiske fiskeriorganisation in mente må vi håbe, at disse to organisationer kan overleve, og at man er i stand til inden for disse organisationers rammer at forhandle sig til rette om disse spørgsmål.

Det er med andre ord ikke et spørgsmål om at sætte kyststaten ud af spillet, det er et spørgsmål om at få fastslået, hvad kyststaten har af egne muligheder for at fiske i egne territorier inden for de 200 sømil; og i den udstrækning, man ikke selv har kapacitet til at fiske, er det

da rimeligt eller ej, at fiskere fra andre lande kommer ind i billedet? Det mener vi det er, og jeg tror også, at det vil være et anerkendt synspunkt i Grønland, at man i så fald vil være med til at forhandle sig til rette om disse ting.

Så vil jeg gerne sige, at det er rigtigt, at der er vældige interesser gemt i spørgsmål af denne karakter, og jeg mener, det vil være korrekt og godt, om vi i Grønlandsudvalget kom til at drøfte disse ting. Når jeg nævner dette med Grønlandsudvalget, så er det, fordi jeg mener, at spørgsmål om grønlandske fiskeriinteresser bør drøftes i et udvalg, der har udgangspunkt i ministeriet for Grønland, der har den direkte forhandlingskontakt med Grønlands landsråd. Det må efter min opfattelse og bedste overbevisning være her, vi tager spørgsmålet op til en første drøftelse.

Dertil vil jeg så føje, at jeg finder det rimeligt, om man i dette udvalg sammen med landbrugs- og fiskeriudvalget, eller hvor det nu måtte være, tager en drøftelse på grundlag af, at vi oversender forslaget til dette udvalg. Men det må være sådan, mener jeg, at spørgsmålet henvises til Grønlandsudvalget, det udvalg, der behandler Grønlandslovforslagene.

Erlendsson (FP):

Jeg må takke ministeren, fordi jeg forstår, ministeren har opfattet det ejendommelige, at hvis danske fiskere skal have samme rettigheder som andre EF-borgere med hensyn til de grønlandske farvande, så skal denne formulering i § 11, at det tilkommer fremmede statsborgere, ændres. Ellers kommer det til at stå, som om de danske statsborgere ifølge § 1, stk. 8, fortsat skal have dispensation fra ministeren for at kunne fiske i det nu udvidede fiskeriområde, altså helt ud til 200 sømil fra den grønlandske kyst, eller i øvrigt midtlinjen.

Så vil jeg gerne sige, når ministeren nu taler om kyststaten, at kyststaten altså hverken er Grønland eller Danmark, men i fremtiden EF. Det anser jeg ikke som nogen ulykke for de grønlandske fiskere og deres erhvervsmuligheder. Der kommer nemlig nu en på havbiologisk basis bedre vurdering af, hvorledes man kan pleje fiskebestandene i de grønlandske farvande. Det vil betyde, at de fiskere, som kommer fra tredjelande i forhold til EF, det vil sige det, vi kalder spaniolere, nordmænd, russere, og som i dag i højeste grad benytter sig af de store rejeforekomster i Davis Strædet, vil kunne vises bort fra disse farvande. Det mener jeg